

Литературен клуб „Йордан Кръчмаров“ град Балчик към НЧ „Паисий Хилендарски“ град Балчик

ВАЛЕНТИН ШАЛТЕВ

СБОГУВАНЕ С КАВАЛА
Позволи ми да потъна във морето,
да се удавя в музиката ти
и да отплавам за Итака.
Сега съм Одисей в душата си
и нося вятъра в платната,
когато се обърна да заплача,
от радост, за утеха и море.
По пясъка най-кратко си се спускат
дузина ноти и мисля, че е на добре,
че в кръчмичката стара ни посрещат
моряците от много светове.
А залива със лодките и фара,
по малко ги обгръща вечерта.
Дори и тук науку на светофара,
пресича на червено любовта.
Един рибар, нарамил кош със миди,
раздава всекому по миди за късмет.
Аз слагам в коша старата си риза,
с измачкания си автопортрет.
И тръгвам пак по уличките стръмни
с надеждата да улова,
лимоновия дъх с дъха на паламуда,
прострял се над соленото море.
И ако Пенелопа ме дочака
на пристана сред корабите, бих
целунал камъка и ще потъна в мрака,
да не тревожа пак сакралния триптих.

ТАТЯНА ИВАНОВА

ЕСЕНЕН ПОЛЪХ
Вятърът отвя далече
лялото и спомените
от отминалите дни,
топлината от душите ни
се свлече,
мрак и хлад ни носят
морски дълбини.
Плажовете по брега
са пусти,
крясъци на бели чайки
носи ехото в скалите,
градът изпрати и
последните си гости,
скоро зимата ще чука
на вратите.
Утро прохладно с нови сили
пак ще ни дари,
ставаме с бодри стъпки
в ранните зори,
есенното слънце бавно
се издига над града,
гони от сърцата ни студа.

РОСИЦА ШАЛТЕВА

НОВА ГОДИНА Е!
Да забравим старите тревоги,
скръбни дни и натоварени с грижи.
Но да не оставим в миналото
светлите и златни часове
със старите приятели.
Да ,благодарни сме, че
още сме си живи.

Да я изпратим Старата,
както помахваме на скъп човек -
тя взе по мъничко от нас
и даде, колкото можеше.
Да заживеем нови в Новата година,
пак под ръка с мечтите си.

Животът е дилема,
но най-вече дар.
Вкусът му е солен,
но просто друго няма!

СТЕЛА ДАКОВА СТОЯНОВА

ПОЖЕЛЕНИЕ
Живот с добро начало.
Усмивка плаха и въпрос.
Мечти, желания, надежда.
Човек на таз земя е гост.

Светът е пълен с чудеса.
Денят -с любов и красота.
Да бъде приказка една -
изпълни го с доброта.

СМЯХ С ДОБРИ ГЕОРГИЕВ
Положението става напечено
щом канят прасето на печено.

Любими вечери в Литературния клуб, с председател Росица Шалтева, където се обсъжда личното творчество на клубните членове, нови книги на български писатели, има заявки за срещи с творци за години напред, готви се Алманах на клуба, страници за местните вестници. Фото: Маруся КОСТОВА

Докато в дома се пост-
ти -
рядко ни спохваждат
гости.

Гътнем ли шопара - в
двора
вече пълно е със хора.
След неканените гост-
ти -
малко мръвки - много
кости.

И да се чудите и да се
маете,
за Коледа сме с бабата
в Хаваите.

От вълнение ме лаят
мравки -
отлитаме щом вземем
коледни добавки.
Падам, щом се пона-
пия,
потроших се бе, чо-
век!

Как жената да навия
да ми сложи „сърбег“

ИВАН СТАТЕВ

СБЪРКАН СВЯТ
Ех, Нане, Нане,
какъв е сбъркан свят,
каква свободна зона,
какви юнаци в нас?!

А бе, то не е човек,
а жив орангутан,
от коя страна дошъл
е,
от кой наш океан?

И с каква кирлива риза
и с какъв вмирисан
врат,
ами той вони ,бе,
Нане -
не се диша чак!

И какъв мустак извил,
със роги като на коч.
Недай си, Боже, е дро-
гиран
и да ти изскочи с
нож!

Ти набързо ще забра-
виш
що е ден и що е нощ,
във коя страна жи-
вял си
и с кого от тоз народ?

НАДЯ МИТЕВА

НАДЕЖДА
Животът знае най-
добре
как нещата да под-
режда
и след молбите ми,
накрая,
на мен ми подари НА-
ДЕЖДА!

ЗЪН ЗЪН ЗЪН

Зън, зън, зън,
люта зима вее вън.

Тежки преспи е по-
стлала,
рой вихрушки залю-
ляла.

С меко шалче ни за-
вива,
с руйно вино ни опива.
И накрая , за душата,
да погледнем под ел-
хата.

Там се гушат щедри
дари
от роднини и другари,
че дошла е топла пи-
тка,

влязла в къщи, без да
пита,
нова, новеничка, цяла
от късмет, любов и
здраве натезжала.

И ни сурва по гърбина
нова, идваща година!
Сурва, сурва догодина,
Догодина, до амина.

ЦОНКА СИВКОВА
НА ПРАВНУЧКАТА
МИ ДОРОТЕЯ,

НА ВСИЧКИ МАЛКИ
И ПОРАСНАЛИ
ДЕЦА - ВЕСЕЛА КО-
ЛЕДА!

ГОРСКА ПОЛЯНА

На горска поляна,
от слънце озряна,
неят в хор птички.
Събрали се всички:
зайченце игриво,
ежле срамежливо,
лиско и лисанка,
писан и писанка.
Жаба жабурана,
мишчица - гризана.

ИВАНКА СТОЯНОВА

ФЕЯ

Искам като фея
да се преродя -
всичките децица
да развеселя.
Искам като фея
да се преродя -
всички да почерпя
с утринна роса.
Искам като фея
да се преродя -
с моята любов
всички да даря.
Искам като фея
да се преродя -
войната и лъжките
да мога аз да спра.

ДИМКА МАЛЕВА

ИСКАМ

Искам да кажа СБО-
ГОМ
на
злобата,
завистта,

омразата.
Искам да викам,
искам да бъда чута
от всички вас -
малки и големи,
богати и бедни,
слаби и силни -
да заложим на любо-
вта!

ГЕОРГИ ЙОВЧЕВ

СПОДЕЛЯНЕ
Влюбен съм във твоето
присъствие,
в изякността на тво-
ите движения.

Във внезапността на
твоето обръщане,
с признателността, с
която ме обгръщаш.

Беззащитен съм пред
твоето приятелство,
заедно с теб то прили-
чаие на щастие.

Благодаря ти, че ме
преопазваше
с предчувствието си
за нечие предателство.
За да останеш в мен
вечна и единствена,
с мъдрост на незначайна
Богородица,
застанала на прага,
там пред къщата,
да ме посрещаш, пре-
ливаща водица.
За последно аз със теб
ще бъда,
ще винаги при теб ще
се завръщам – отнякъде.

СТЕФКА КЕРЧЕВА

ПИСМО ДО ДЯДО
КОЛЕДА
ОТ МАЛКИЯ ГОШКО
Дядо Коледа, привет!
Вярвам, зная, че те
има!

Имам аз молба към
теб:
донеси ми малка зима!

Тук, край Черноето
море
чудно лято,вярно,
има.
Ала мене ми се ще
сняг да трупне до ко-
мина!

Тъй мечтая за игри
в преспи, ледени пър-
залки,
за препускане с шейни
със приятелите мал-
ки!

Дядо Коледа, а ти,
не дариш ли ме със
зима –
то тогава ме вземи
с теб по снежната
пъртина!
С теб в шейната да

лея,
през полята, през го-
рите,
цяла нощ, до сутрин-
та,
та на сняг да се на-
сита.

АНИ ПЪРВАНОВА

КОЛЕДЕН ПСАЛМ
Изгря над света Ви-
тлеемска звезда,
за да събуди в нас
прошката и любовта.

Нека оръжията на
тъмата –
гневът, омраза и вой-
на,
насилие и беднота,
завинаги изчезнат
въдн земя.

Човекът, що роден е
от Божия искра,
за щастие и за добри
дела,
се възроди от пепел-
та,
пречисти се от мрач-
ните неща:
от гордост, егоизъм,
завистта,
що пречат на душата
да засияе в тъмни-
ната

на прага на епоха на
истина свята.
И майчината сила на
жената
все повече се извисява
над земята.

Като коледна звезда да
заблести любовта.
В човеките сърца и в
цялата вселена
да бъде в светлина,
вълшебно озарена.

И хората да заживе-
ят в радостта на Духа.
На Коледа се случват
чудеса. Вярвам във това.

ГЕОРГИ ЙОРДАНОВ
- ГОГО

НЕ СА ЛИ ТЕ ПЕЧЕ-
ЛИВШИТЕ?

За пореден път, зад
благовидните усилия за
защита на конститу-
ционното право, прозира
голямата истина на корис-
тен интерес?

Има една малка, но
прекалено богата група
хора, отчуждени от
давна от усещането за
национална принадлеж-
ност, патриотизъм и
отговорност пред по-
колеленията- не са ли те
печеливишите?

Примиряваме се с
избора си в живота,
в жалкия си живот ,
който сами избираме!
Съмненията, угризени-
ята и тъжата понякога
ни дават възможност
да се видим от страни и
тогава...тогава направо
се отчайваме.

Мразя съществуваща
безполезен блясък, защо-
то оскърбява бедност-
та, а и е противен на
истинското величие.

Благоприличието ми-
нава за душевно удо-
влетворение. Но така
ли е? Степената на зави-
симост от предметите
е насъщна потребност.
И всичко върви ръка за
ръка с умствената не-
достатъчност.

Народът е сполетян
от икономически и ду-

ховен терор. Да живееш
дълго на този свят не
винаги е предимство.
Особено ако помниш
много неща и правиш
вързка между събития,
които нямат на пръв
поглед нищо общо по-
между си.

Държат ни бедни, за
да могат да ни манипу-
лират!

Знам , че чуждопок-
лонничеството е нео-
съзната самоомраза, но
нашите партии не са в
този вид като тези по
света. Имаме фенове и
фенклубове. Босовете си
сменят идеите често.
Също и финикийските
знаци оказват влияние
върху статуквото.

И в малкия град, къде-
то всичко е прозрачно,
парите решиха повече-
то от предпочитани-
ята . Нямаме възмож-
ност да отсеем най-
качественото, това ни
гнети. И както казва
големият хуморист, ако
изборите предполагаха
промяна, те щяха да
бъдат забранени.

ПАРАСКЕВА
АТАНАСОВА

ЕСЕНЕН ЛЪЧ

Лятото сърдито
тръгна си със нея.
Скука пъстроцветна
плаче с мен на кея.

Стъпките игриви, огъ-
нът на любовта
заплете във вълните
лъчът на есента.

На брега живеят ми-
гове различни,
поети ги възпяват във
книги романтични.

ПЕНКА ДИМИТРОВА

Аз на 75!
Животът ми – отря-
зък време
на 75-градусовата
дъга,
животът ми - букет
от цветовете
на слънчевата свет-
лина.

Понякога и тъмни,
мрачни,
понякога и розови, до-
бри,
у мене толкова раз-
лични
изпълняли са моите
дни.

Назад обърна ли се,
виждам само
синджирче-наниз от
сребро,
държало ме по пътя
прашен
да не унивам –да се
стремя
в живота си все към
добро.

Това е мойта равно-
сметка,
това са моите ден и
нощ-
за всичко аз благодаря
на Бога,
че съм в общочовеш-
кия ни кош.

От тук нататък ще
се радвам
на всяко утро пода-
рено,
на хората ще се ус-
михвам,
за всяко нещо споделе-
но.